

Ilse krijgt een brilletje

Het is nog vroeg en mama maakt Ilse wakker. "Ilse, kom je naar beneden?" Ilse wrijft in haar ogen en staat op. Mama heeft haar kleren al klaar gelegd. Wat was er toch ook alweer vandaag? Oh ja, vandaag gaan ze naar het ziekenhuis om naar mijn ogen te kijken. Ilse vindt het erg spannend want ze heeft geen idee wat er precies gaat gebeuren.

Mama en Ilse eten een boterhammetje en stappen samen in de auto. Het is een half uurtje rijden en Ilse wordt toch wel een beetje zenuwachtig. "Zijn we er al?" vraagt Ilse niet één maar wel tien keer. Mama wordt er moedeloos van maar snapt best dat het spannend is dus blijft lief antwoorden dat ze er bijna zijn.

In het ziekenhuis aangekomen moeten ze in de wachtkamer wachten. Gelukkig liggen er puzzels en kleurtjes met een kleurboek dus Ilse gaat puzzelen. Dan worden ze naar binnen geroepen. Ilse moet op een grote stoel gaan zitten waar allerlei rare apparaten naast staan. Ze zien er eng uit! De mevrouw in de kamer geeft Ilse en mama een handje en begint uit te leggen wat er gaat gebeuren.

Eerst moet Ilse door een van de apparaten heen kijken naar een bord waar letters op staan. De mevrouw schuift een klepje aan één kant dicht en voor de andere schuift zij steeds een glaasje om te kijken wanneer Ilse de letters allemaal goed kan zien. Als die kant klaar is, doen ze de andere kant.

Nou, denkt Ilse. Dat viel mee. Als ook het andere oog klaar is krijgt ze een bordje voor haar neus waar ze plaatjes op moet aanwijzen. Maar dat is gek.. ze ziet helemaal geen plaatjes! Omdat Ilse niet dom wil lijken wijst ze maar plekje op het kaartje aan. Oeps, dat werkt ook niet want nu moet ze vertellen welk plaatje ze heeft aangewezen.

Ilse begint een beetje te huilen omdat ze het niet kan zien. De mevrouw vraagt waarom ze moet huilen en Ilse verteld dat ze helemaal geen plaatjes ziet. Dan draait de mevrouw het plaatje een beetje en vraagt of Ilse nu wel iets kan zien. Hee, ik zie iets, zegt Ilse. Ze wijst drie van de zes plaatjes aan, de andere drie kan ze echt niet vinden.

De mama van Ilse is nu best nieuwsgierig en als de mevrouw verder gaat met Ilse kijkt ze zelf op het kaartje. Ook mama ziet dus niks, maar als ze het plaatje een beetje draait, ziet ze ineens allemaal plaatjes in de kaart. Pff, gelukkig denkt mama, ik kan het zien.

Het kaartje is een 3D kaartje en in een bepaalde stand zie je plaatjes in het plaatje, maar als je het kaartje verkeerd houdt zie je dus niets. Helemaal niet gek dus dat Ilse het eerst niet kon zien.

Nu is het de beurt aan kleurenkaarten. In die kaarten staan cijfers in een andere kleur als de rest van de kaart. Als je ze makkelijk kan zien ben je niet kleurenblind, anders wel.

Zo test de mevrouw allerlei verschillende manieren van kijken. Kijken van ver, van dichtbij, in de diepte en kleuren. En gelukkig doet het geen zeer!

Dan verteld de mevrouw dat ze de ogen van Ilse gaan druppelen. Er wordt in ieder oog een druppel van iets gedaan zodat de pupillen verder open gaan staan en de mevrouw beter kan zien hoe goed de ogen van Ilse werken. Ze verteld ook dat je ogen dan meer licht binnen krijgen en dat dat zeer kan doen.

Ilse krijgt druppels in haar ogen en moet dan eerst even wachten in de wachtkamer zodat het kan inwerken. Ilse moet er van huilen. Dit is niet leuk! Dit brand aan mijn ogen! Even doorbijten, zegt mama. Nog eventjes en dan ben je klaar.

Als Ilse weer naar binnen gaat moet ze weer in de stoel en door het apparaat kijken. De mevrouw doet weer één oog dicht met het klepje en schuift weer glaasjes voor het andere oog. Net zolang tot Ilse alles goed kan zien. Dit doet ze ook met het andere oog.

Eindelijk zijn ze klaar en krijgt mama te horen wat er moet gebeuren. De mevrouw verteld dat Ilse haar ene oog het veel slechter doet als het andere en dat ze een bril nodig heeft om alles goed te kunnen zien. Maar dat is niet alles. Om het slechte oog beter te laten werken moet haar goeie oog ook nog afgeplakt worden zodat haar slechte oog wel beter moet gaan kijken.

Ilse zit stilletjes te luisteren met haar ogen dicht want die branden nog steeds. Eigenlijk wil ze alleen nog maar naar huis en niet meer naar de mevrouw luisteren. Maar ja, zij is niet de baas en ze moet toch echt wachten tot mama en de mevrouw klaar zijn.

Mama krijgt een recept voor plakkers mee en een briefje voor de opticien. Een opticien is iemand die brillen maakt. Als ze die heeft gekregen mogen ze eindelijk weg. Van Ilse hoeft die mevrouw niet meer. Ze was heel lief maar die druppels deden zeer!

Gelukkig krijgt ze die druppels niet iedere keer. Dat wordt maar één keer in de zoveel tijd gedaan. Tenminste, dat had ze haar verteld dus dat gelooft Ilse wel.

Op weg naar de auto pakt mama een zonnebril uit haar tas en zet die op de neus van Ilse. Zo meisje, dat helpt bij het licht in je ogen. Ilse loopt stoer met de zonnebril van mama op haar neus. Het helpt echt!

In de auto op weg naar huis valt Ilse vermoeid in slaap en thuis gekomen legt mama haar op bed. "Slaap maar lekker meisje, het was een vermoeiende ochtend".

Als Ilse wakker wordt eten ze samen een boterhammetje en gaan ze naar de apotheek voor de plakkers en de opticien voor een bril. Dit is eigenlijk het leukste stukje. Niet de plakkers, maar een leuke bril uitzoeken. Mama en Ilse kiezen er allebei 1 uit want Ilse krijgt twee brillen. Eentje voor bij donkere kleren en eentje voor bij lichte. Waarom mama dat doet? Omdat zij wel weet dat je best gepest kan worden als je een bril draagt en dat het dan heel belangrijk is dat je een bril hebt die leuk staat bij je.

Ilse kiest er een met hartjes op de zijkant. Mama kiest een wat stoerdere bril voor Ilse.

Brillen zijn niet meteen klaar. De glazen hebben een speciale sterkte die ze met dat apparaat in het ziekenhuis hebben opgemeten en die moeten geslepen worden om in de brillen te passen die ze hebben uitgekozen. Als ze besteld en betaald zijn gaan ze naar de apotheek om de plakkers op te halen.

Mama? Zegt Ilse. Moet ik die nu ook naar school op? Ja, zegt mama, alleen als

je slaapt hoeft je hem niet. En je mag hem er niet afhalen overdag hoor. Dit vind Ilse niet leuk. Een bril is al wat maar een plakker op je oog is

helemaal niks! Toch moet het. Mama laat zich niet vermurwen door het gepiep van Ilse dat ze zo niet naar school gaat.

Maar mama, als ik met zo'n ding op mijn oog binnen kom... Nou zegt mama, dan leggen we aan de klas uit waarvoor het is en dan word je er echt niet mee gepest.

De volgende dag brengt mama Ilse naar school. Ilse heeft een grote roze plakker op haar ene oog. En waar ze bang voor was gebeurt meteen. Een paar kinderen beginnen te wijzen en te giechelen als ze binnen komt. Mama reageert heel resoluut en legt aan de kinderen uit waarom Ilse een plakker op haar oog heeft.

Het giechelen stopt. Tja, eigenlijk klinkt het ook wel heel logisch. Als je ene oog niet goed werkt, dan moet er iets gebeuren om hem wel te laten werken want goed kunnen kijken is toch wel belangrijk. En dat kan het beste door ervoor te zorgen dat je goede oog niks kan en dat doet een plakker.

Mama verteld ook meteen aan de klas hoe stoer de nieuwe brillen van Ilse gaan worden en laat er plaatjes van zien. De meisjes in de klas vinden de hartjes mooi, de jongens vinden de andere wel gaan ;-)

Ilse is blij met mama, dit had ook heel anders kunnen aflopen en zij kan er toch ook niets aan doen dat haar ogen het niet goed doen?

Groepsopdracht (groep 2,3,4). Benodigheden: papier, schaar, pleister. Tijdsduur: 2,5 uur

Lees het verhaaltje in de kring voor waarbij de leerlingen nog niet mogen reageren. Laat na het verhaal eerst diegenen reageren die een bril hebben en laat hen in het kort vertellen hoe zij het druppelen bij de oogarts ervaren hebben. Geef de kring daarna de kans om vragen te stellen aan de brildragers.

Verdeel de klas in groepjes waarbij zo mogelijk iedere groep een brildragend kind heeft, dit geeft groepjes de kans tijdens het knippen nog vragen te stellen zonder de hele klas door te moeten. Laat alle groepjes een plakker vorm knippen uit donker gekleurd papier of wit papier wat dubbelgevouwen is en daar twee pleisters op bevestigen. Doe dit aan de binnen en buitenkant van de vorm. (boven en onder is minder geschikt omdat de pleister dan de wenkbrauwen raakt)

Laat de kinderen bij elkaar 1 oog afplakken en vertel dat ze dit een uur moeten dragen zonder hem er af te trekken. Let op dat kinderen met een lui oog het luie oog open laten. (de brildragende kinderen met plakkers weten zelf prima welk oog dat is, uiteraard kinderen die een plakker hebben hierbij overslaan)

Zorg ervoor dat de kinderen niet met een afgeplakt oog buiten gaan spelen. Niet omdat dit hilariteit op het schoolplein zou veroorzaken maar omdat de diepte perceptie weg is en dit tot ongelukjes zou kunnen leiden. Hervat de les. Na een uur mogen alle plakkers er af. Laat de kinderen nu tekenen of schrijven (afhankelijk van de groep) wat ze hiervan vonden.

De opzet is dat de niet bril dragers zich gaan realiseren hoe vervelend het is als je één oog niet kan gebruiken terwijl je dat wel gewend bent. Daarnaast geeft het brildragers de mogelijkheid hun verhaal te doen (waarom heb ik een bril, wat vind ik daar zelf van) zonder dat de klemtoon op henzelf ligt. Begrip voor elkaar is stap 1 naar minder pesten.